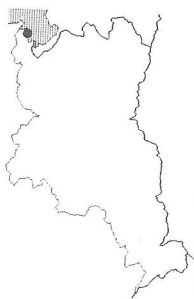

Strunjanski klif

Fliš, iz katerega je zgrajeno slovensko obalno območje, je nastal v eocenskem plitvem morju. Ko se je kasneje morje umaknilo, so se na kopnem pokazali debeli skladi laportev in peščenjakov. Najbolj divjo podobo kaže flišna obala na severni strani, kjer med Izolo in Strunjanskim trom ponekod grezi tudi do 80 metrov globoko. Zakaj so prav na tem delu obrežja flišne plasti prepadno odrezane do morja?

Flišni skladi so bočno razkriti proti morju in zato izredno neodporni za delovanje morja. Valovi z lahkoto spodkopljujejo spodnje, priobalne flišne plasti, k temu dodajmo še preperevanje in ni težko razumeti, da se obala postopoma umika na račun morja proti notranjosti. Morski vpliv je znaten v pasu delovanja bivačev in največjih valov, zato je morje »osvojenih« predelov plitko, nad njim pa nastaja prepadna stena – klif. Strunjanski klif je največji flišni klif ob vsej Jadranski obali!

Povsena drugače je, kadar so skladi nagnjeni tako, da je proti morju namesto boka obrnjena čelna ploskev. Delovanje morja je v tem primeru mnogo počasnejše.

V bližini najvišje točke nad trom Romek (116 m) nas preseneti tudi dve prvi sredozemski rastlini: jagodičnica (*Arbutus unedo*) in mirta (*Mirtus communis*). Njuno samoniklo pojavljanje na Strunjanskem polotoku je zanimivo predvsem zato, ker dosega severno točko razširjenosti svojega istrskega areala.

Rob klifa je dostopen po številnih stezicah, prav po robu pa zaradi krusljivosti ni priporočljivo hoditi. Lep pogled na flišno steno je v bližini Belvedera med Izolo in Strunjanom. Seveda nam preostane še dostop z morja, od koder se razkrije Strunjanski klif v vsej svoji mogočnosti. S čolna bomo najlepše opazovali slojevitost stene, sledove delovanja morja ali pa na samotnih krajih uživali v kopanju.

Strunjanski klif z morja

